

Václav Roman

Hra o dědictví aneb Tohle jste dělat neměli!

Phillip Valmont

Rebeca Valmontová - jeho sestra

Madam Valmontová - také sestra

Kathlen Morrisnová-Valmontová - manželka Phillipa

Ivan - komorník madam

a

Alfréd - Ivanův bratr (dvojčata)

1. OBRAZ

Vchází Rebeca a Kathy. Živě spolu diskutují, za nimi vejde ještě Phil, který je pohroužen sám do sebe. Štěbetání žen skoro nevnímá.

REBECA

To byl ale nádherný pohřeb.

KATHLEN

Sama bych si nepřála lepší, a jak to všem slušelo.

REBECA

Můj pohřeb ovšem bude lepší, škoda že ho nevidím. Rozhodně si tam pozvu nějakou veselejší kapelu, tohle trhalo uši.

KATHLEN

Nemyslíš, Phille, že jsem si vzala nespolečenské šaty? Víš, na pohřbu jsme ještě nikdy nebyli, jsem tak ráda žes mě vzal s sebou.

Phil se jen ušklíbne

REBECA:

Ale to jak se páter přeřekl - *(směje se)* - to mě dostalo.

KATHLEN

Já myslela, že se smíchy po... Nakonec jsem se smíchy, k radosti ostatních, konečně rozplakala.

REBECA

Jak to jen řekl?

KATHLEN

Místo milý pozůstalí řekl "Milí pomuchlaní". *(směje se)*

REBECA

To jsi asi slyšela něco jiného než já, toto by mě tak nerozesmálo. Nevíš, bratře, jak to bylo?

(Phil jen pokrčí rameny)

REBECA

S tebou je taky dneska sranda jako nikdy.

KATHLEN

Ale jak potom na mě páter vyjel, když jsem začala říkat ten vtip, to od něj byla drzost. Mě jen tak nákej nenapadne a tenhle stál za to. Svobody je stále míň a míň.

REBECA

A jak byl?

KATHLEN

Kdo jak byl?

REBECA

No ten vtip přeci.

KATHLEN

(chvilku přemýšlí) Jó, to už ti teďko těžko povím, já si na něj zase vzpomenu při nějaké podobné příležitosti. Jen by mě zajímalo proč byli všichni tak vážní?

REBECA

Tvářili se, jakoby madam Valmontovou znali bůhví jak dobře, a přitom vím, že neměla žádné blízké přátele a její jediní příbuzní jsme my. Akorát ty její peníze se asi skamarádily s velkým množstvím lidí tady v okolí.

KATHLEN

Proto tedy ty smutné tváře. Madam zemřela strašnou smrtí, to bych si nikdy nepřála zažít, nebo vlastně zamřít hahaha , *(zarazí se)* Jak vlastně zemřela?

REBECA

To já nevím, snad tady bratr by mohl, ten jí byl bližší a myslím, že....

PHIL

Už dost! Kdo to má pořád poslouchat?! to vaše brebentění, kvokání a hihňání, jednou jdeme z pohřbu a vy místo abyste prolévali slzy za zesnulou, tak se jen smějete. To je samý: "Nemyslíš Phille, že jsem si vzala nespolečenské šaty?" a tak podobně. S vámi dvěma někam jít se mi ještě nikdy nevyplatilo. Taková ostuda, říkat vtip, zatímco probíhá pohřební ceremonie. To může napadnout opravdu jen mou ženu.

REBECA

Hele, bráško, nehraj si na svatouška. Já jsem nikdy neměla madam sestru moc v lásce a ona mě ostatně také ne. Kathlen je na tom naprosto stejně jako já. Do dneška jsem si myslela, že ty jsi s námi na jedné lodi, ale jak vidím, ty si se do své sestry, která nás připravila o dědictví po rodičích v poslední chvíli zamiloval, jak srdcervoucí.

KATHLEN

Ať žije sourozenecká láska.

REBECA

Nebo si snad bláhově myslíš, že když za ní budeš držet smutek, tak z hrobu ještě přepíše závěť, na mě se vykašle a všechno shrábneš sám?

PHIL

Já se jen choval přesně podle knihy společenský průvodce, dle kapitoly "Jdeme na pohřeb".

KATHLEN

To jsme ale doma nikdy neměli.

PHIL

Taky že jsem si ji přečetl v knihkupectví.

KATHLEN

No vidíš, a jak máme my dvě vědět, jak se při takovéto akci chovat, když jsme o tom nic nečetli.

PHIL

Stačilo zachovat úctu k naší zesnulé sestře...

KATHLEN

Sestře? (*udiveně*)

PHIL

...tvé švagrové Kat, a neztrapnili jsme se před celou tou sešlostí, po dnešku bych tady nechtěl mít raději pohřeb.

KATHLEN

Já se nechám raději zkapalnit a ...

PHIL

Říká se zpopelnit, drahoušku.

KATHLEN

Opravdu? Tak to si to nechám ještě projít hlavou.

PHIL

To bude asi nejlepší.

REBECA

My dvě jediné jsme se před Bohem nepřetvařovali, protože jak sis mohl všimnout všude to až moc zapáchalo cibulí. Na vesnickém trhu už nebyl ani kousíček. Tak ji tady oplakávali.

PHIL

Taky netvrdím, že jsem ji měl nějak dvakrát v lásce, ale myslel jsem, že dokážete být chvíli vážné. Alespoň trochu, aby jsme před nimi vypadali jak lidé z města a ne jako, co já vím, třeba nějaký burani.

REBECA

Ať jsme se chovali jak jsme se chovali, stejně se naše sestřička smaží už téměř týden v pekle.

KATHLEN

Jestli si neumyslí nás strašit.

PHIL

Navrhuji přejít na jiné téma. Zapomeňme na pohřeb a myslíme teď na něco pozitivního.

REBECA

A o co se my tady asi celou dobu pokoušíme?

PHIL

Já nepovažuji zesměšňování tak vážné věci jako je pohřeb za projev pozitivní myšlení, ale za barbarismus, který byl podle vědců, v důsledku pokroku, už zcela vymícen. Ale jak tak koukám o vás pokrok ani očkem nezavadil.

KATHLEN

Není ten pokrok nějaká urážka?

REBECA

Kuš, už je opravdu na čase zmoudřet a začít probírat co a jak bude dál.

PHIL

Co a jak bude dál? Řeknu vám to naprosto jednoduše: po noci den a po dni noc.

KATHLEN

Myslíš?

PHIL

A dál to bude podle toho jak dopadne čtení její poslední vůle. Vyschlo mi nějak v krku. Dal bych si brandy a vy?

REBECA

Podle toho co tady sestra má. Stačil by starší ročník burgudského.

PHIL

No nevím, sestřičko, jestli tento bar ukojí tvou touhu, burgunské tady totiž není, ale ve sklepě určitě bude. Když si tam potom....

(Najednou do pokoje vběhne komorník madam Ivan, má na hlavě kbelík a v ruce koště, přeběhne několikrát k údivu ostatních pokoj a zaběhne za kulisy.)

PHIL

Rychle stráž! Vtrhl sem nějaký vetřelec! Tady vlastně žádná stráž není.

KATHLEN

Och drahoušku, kdo to je? myslíš, že zloděj nebo vrah, snad ne sám vrah madam.

PHIL

Nevím, zjistím to. Já mu ukážu, takhle pobíhat po mém domě.

REBECA

Určitě se opil, a pak se vsadil s kamarády, že přespí v posteli, kde sestra zemřela. Jak nechutné.

PHIL

Nechutný je čistě tvůj názor. Ale stejně mu život osladím, ať tady dělal to nebo snad tamto. Jdu na něj.

Chce jít, ale jeho žena ho zadrží.

KATHLEN

Nechod', nenechávej nás tady samotné. Já mám strach.

PHIL

O sebe nebo snad dokonce o mě?

KATHLEN

(přemýšlí) O..o... Rebecu.

REBECA

Z tebe nikdy nevyjde nic rozumného.

PHIL

No, z tebe, ségra, taky většinou ne. Jdu na něj, snad mu domluví. *(Křičí)* Hej jménem zákona vyjděte s rukama nad hlavou. *(nic)* tak tedy přijmením zákona vyjděte s rukama na hlavě.

IVAN

Ano, madam. Už letím.

Ivan vběhne, uvidí tři lidi v pokoji, zarazí se a trne.

IVAN

Co tady děláte?

PHIL

Jak co tady děláte? Co tady snad děláte vy?

IVAN

(měří si všechny pohledem) Nechápu, kdo vás sem mohl pustit, já jsem to tedy nebyl. Potom jste se museli vloupat. Oznáím to madam. Vyčkejte. *(odejde)*

KATHLEN

Možná chápu pomalu, ale asi rychleji než tento...

REBECA

...komorník madam, máš na mysli. Teď jsem si vzpomněla, pořád mi někoho připomínal a je to on. Hej mladý muži. *(IVAN se vrací)* Madam je mrtvá, dnes měla pohřeb.

(Ivan se zarazí, pláče, podává si s ostatními ruku a objímá je...)

IVAN

Ó, madam, co jste mi to udělala? Co já si teď chudinka osamocená počnu? Ona byla moje všechno, moje madam, moje paní, můj svět, moje peněženka. Nikdy jsem nemiloval nikoho oddaněji než ji, i když byla občas k nesnesení. Ó, moje milovaná madam, moje paní, můj světe, moje peněženko. Co já si počnu, bez tebe, tedy bez vás, já neopeřené ptáče, které sotva skáče. Vida, to se rýmuje. *(zapíše si verš)* Kdo víc se může trápit, než já nešťastník, já trosečník a osamocené srdce. Na celém světě nemám už nikoho jiného, pokud tedy ovšem nepočítám mého dementního bratra. Ona byla moje všechno, moje madam, moje paní, můj svět, moje peněženka, ach, moje peněženka.

REBECA

Už toho nechte. Vypadáte jak malý kluk. No tak, vzmužte se. Ukažte, že jste chlap.

IVAN

To..to vám prosím neukážu.

KATHLEN

Drahoušku, tohle chování v tom lexikonu nebylo? Asi ne, jinak by si jistě pro svou sestru taky takhle proléval slzy.

IVAN

Moje madam, moje paní, můj svět, moje peněženka, och, och.

PHIL

Tebe to teda dost vzalo brachu, musel si mít svou paní moc rád.

IVAN

Její peněženku, ptáče skáče...

PHIL

To by stačilo! Všeho moc škodí, truchlit se musí odsad' podsad'.

IVAN

Lituji, já umím truchlit pouze v obličejí, jestli vy i jinde, tak mi to předved'te. Ó, co já si počnu. S kým já teď počnu? Co to plácám. (*stranou*) Jen čistě mezi náma, já jsem svou paní zas neměl moc v lásce, ale před těmi lidmi dělám radši že jo, třeba jsou od televize. (nahlas, až sebou všichni trhnou) Moje chudinka madam, co mi to proboha udělala?

REBECA

Když jste svou paní tak miloval, proč jste jí nebyl na pohřbu? Já jsem vás tam tedy neviděla.

KATHLEN

Já také ne. Pokud jste tedy nebyl schován v rakvi, chacha..

REBECA

Jako obvykle Kathy.

IVAN

Chtěl jsem si ji uchovat v mysli živou, ale i když jsem to zakonzervoval v lihu, tak to moc nepomohlo. Ouvej, moje hlava.

PHIL

Takže si se pořádně opil do bezvědomí, a pohřeb si zaspal, že? Věrný sluha.

KATHLEN

Chtěla bych vědět, co bys na jeho místě dělal ty, kdybych ti třeba zemřela já?

PHIL

To je trošku jiný příklad, já na tobě nejsem tak závislý.

KATHLEN

A jak se jmenujete, mladíku?

IVAN

Prostě a jednoduše: Ivan jméno mé.

PHIL

Dál.

IVAN

Prosím?

PHIL

Dál, ksakru!!

IVAN

Ano já rozumím, ale neslyšel jsem nikoho klepat, natožpak zvonit, takže kdo by mohl vstoupit. A od otevírání dveří jsem tady stejně já, takže si takhle netroufejte řvát na případné návštěvníky.

PHIL

To je dřevo, snad ještě větší než Kathy. Myslel jsem jak se jmenujete dál. O. K.?

IVAN

Aha, to jsme si nerozuměli. Ale stejně jste neuhodl. Můžete to zkusit ještě dvakrát, chcete-li.

PHIL

Já jsem se ale nepokoušel hádat, ksakru.

IVAN

A to Oukej, mělo znamenat tedy co?

PHIL

Ksakru, ksakru, ksakru...

IVAN

Aha, vy jste myslel O. K. jako ten anglický výraz a ne jako tip na moje jméno. Ale anglicky tady na mě moc nemluvte. Já vím, že Valmontovi pocházejí z Anglie a madam se mě pokoušela naučit pár spojení, v této divné řeči, ale já si zapamatoval pouze jedno.

KATHLEN

A to?

IVAN

I don't know.

KATHLEN

A co to znamená, Ivane?

IVAN

(pokrčí rameny) Nevím.

PHIL

Nu nevdá. Jaké máš tedy příjmení, které jsi podědil po svých rodičích? Teď už máme jasno co chci, tak déle nezapírej.

IVAN

Já už vím, že byste rádi znali tu druhou část mého jména, ale já vám to nemůžu říct z jednoho sprostého důvodu. Jsem sirotek.

REBECA

To zas není tak sprosté, spíš prosté.

KATHLEN

Och, jste tedy sirotek, Ivane? Jak smutné.

IVAN

Ano. Své rodiče jsem nikdy neviděl, a mým jediným přítelem byl můj bratr Alfréd, na kterém naše zoufalá situace, zanechala následky. Často jsme byli celé dny bez kousku jídla, živi jen o dešťové vodě.

KATHLEN

Ó, jak hrozné. Co se stalo s vašimi rodiči?

IVAN

(Bere láhev vína) To jsme se taky nikdy nedozvěděli, a asi už ani nikdy nedozvíme. Naštěstí mě přijala nebožka madam, bůh chraň její duši, za svého osobního komorníka a já jí věrně sloužil až do smrti.

PHIL

Předtím si asi vedl dost pochybný život, jak ses tedy dostal k madam? Zaklepal jsi celý vyhublí a v roztrhaných šatech u jejích dveří, požádal o chleba a ona ti hned nabídla práci? Nebo si tě našla na základě inzerátu v novinách?

IVAN

Našla mě, víc si nepamatuji, je tomu již řádka let. Někdy se ke mně chovala jako ke svému....

REBECA

Milenci?! (svůdně po něm vyjede)

IVAN

Ne, jako ke svému bratrovi, ale to jsem měl nejspíš jenom ten pocit.

PHIL

Velmi podivné, velmi podivné.

KATHLEN

Ale co budete dělat teď, když už madam natáhla bač...no tedy když už není mezi náma?

REBECA

Toť konečně chytrá otázka.

KATHLEN

Dík.

IVAN

Mám od madam jasné instrukce. A to zůstat zde a hlídat dům až do odvolání.

PHIL

Do odvolání? To nějak nechápu.

IVAN

No, do doby než mě ten, komu jsem podřízený, odvolá a dá mi, jak se říká, pohov.

PHIL

Ale ty jsi podřízen jen madam, nemám pravdu?

IVAN

Samozřejmě že máte.

PHIL

Ale madam je mrtvá. Ta tě už nemůže odvolat.

KATHLEN

Znamená to, že tady budeš chodit a hlídat až do nekonečna?

REBECA

No to asi těžko zlatíčko, dýl než do smrti to stejně nemůže vydžet.

IVAN

Pak tedy do smrti smrťoucí a ani o den déle.

KATHLEN

To je mi vás tedy od srdce líto, takhle promarnit život a vůbec si neužívat. To já bych asi pukla zlostí.

REBECA

Jen si pukni, pak mi ale nelez radši na oči.

PHIL

Třebas tě madam odkázala ve své závěti do služeb někomu z nás. Tomu bych se vůbec nedivil. A kdyby ne, pak by se to jistě dalo na základě nějakého zákona zařídit.

IVAN

Já ovšem chci dodržet slib, který jsem dal a od nikoho jiného než od madam se odvolat nenechám.

PHIL

S tebou je to těžký, dělej jak myslíš. Já si dám už konečně to brandy.

IVAN

Jak je libo. A dámy?

REBECA

Ještě nejsi v našich službách.

IVAN

Je to má práce a dělám ji rád. Ale jestli nechcete, půjdu se nahoru znovu nakládat do lihu...

REB,PHIL

Ne jen zůstaňte.

KATHLEN

Vaše společnost je okouzující.

IVAN

Hm. Děkuji, to jste nemusela.

(Přesunuje se k baru. Od této chvíle se začíná utvářet citové pouto mezi Ivanem a Kathlen)

IVAN

Co si dáte dámy, máme například burgunské dále pak....

REBECA

Prosím, vy máte burgunské? To by zas někdo potřeboval brýle, co Phile?

IVAN

Dámy asi tedy touží po burgunském.

REB a KATHLEN

(Kývnou)(Phil se tváří kysele.)

IVAN

(po kratší pauze se snaží navázat konverzaci:) Venku se nám nějak smráká...

KATHLEN

To bude prosím nejspíš večer, ne?

REBECA

Ne, proboha Phile, kde si k ní přišel?

PHIL

To má z mojí školy, naučil jsem ji, že je lepší říct blbost, než být zticha.

REBECA

Žes tedy nebyl raději zticha.

IVAN

Říká se, že pití dělá z mužů opilce a z žen krasavice.

PHIL

A k tomuto závěru si dospěl pozorováním sebe a madam?

IVAN

Ano, pane.

KATHLEN

Jak jste inteligentní, tohle by Phila těžko napadlo.

PHIL

Nemůže mě napadnout to, co není pravda.

IVAN

Tady máte, paní.*(předá Rebece skleničku burgunského)*

REBECA

Žádná paní, ale...

PHIL

...stará panna. Chachacha...

REBECA

ale slečna Rebeca, slečna slyšíte.

IVAN

Ano, paní.

REBECA

No, tak tedy děkuji.

IVAN

Zde pro vás, milady.

KATHLEN

O já přeci nejsem milady.

IVAN

Pardon, milady, vy jste milady. (*Políbí jí ruku*)

PHIL

To by stačilo, jestli ti to nedošlo, tak to je moje žena. Jestli chceš ženskou, tak z nás můžu doporučit jedině Rebecu, protože já jsem chlap. Ale když už půjdeš s Rebecou, dej si bacha, abyses neobjevil v rubrice jednoho nejmenovaného časopisu "Tenkrát poprvé" a možná i naposled.

REBECA

Jen se bav na cizí účet, bráško, ono tě to časem přejde.

IVAN

Vaše brandy, pane. Jak jste si přál.

PHIL

Děkuji.

IVAN

Nějaké další rozkazy?

PHIL

Ne, zatím ne.

IVAN

Pak mi dovolte, abych se vzdálil, madam... tedy pane.

PHIL

No proto. Vzdalte se! (*Ivan si odpochoduje sednout na židli u baru*)

KATHLEN

Sednete si snad přeci mezi nás, a nebudete si tam soukromničit.

IVAN

Kdepak, madam by se zlobila.

REBECA

Ale madam už se nemůže zlobit!

IVAN

Madam je mocná, její duch je pořád mezi námi. Jestli ji někdo naštvě, tak mu ukáže zač je toho koleno.

REBECA

Loket. Říká se, zač je toho loket.

IVAN

No jo, mně se to popletlo s tím, že by si nechal loket pro dolar vrtat.

REBECA

Ano, pak to tedy dokonale chápu.

(Ivan vstane a bere hostům skleničky.)

IVAN

Vidím, že už jste dopili, je čas jít domů.

(Phil mu svou skleničku nedá.)

PHIL

Prosím, mohl bys mi to ještě jednou zopakovat?

(Ivan vrací skleničky a pozpátku si jde sednout na své místo - celá situace se opakuje...)

IVAN

Bezevšeho. Vidím, že už jste dopili, je čas jít domů.

PHIL

Ty nás chceš vyhnat?

(A do třetice. Tentokrát už to Phil vzdá a skleničku mu nechá...)

IVAN

Vidím, že je potřeba to ještě jednou zopakovat, tak tedy: Vidím, že už jste dopili, je čas jít domů. Odchází se dveřmi, kterými jste sem přišli, tak tomu bývá ve většině domácností.

PHIL

Já snad nevěřím svým ušim, já...

IVAN

Pak tedy ještě naposledy zopakuji co jsem pronesl již třikrát. Vidím, že už jste dopi...

PHIL

Drž už ten zobák zavřenej! My jsme tady doma, tak se tady jako doma budeme chovat.

KATHLEN

Ale drahoušku, my přeci bydlíme v panelovém domě dva plus jedna nula a Rebeca v cirkusácké maringotce.

REBECA

Jéžíši Kriste, to už s tebou není možný. U tebe se blbost měří v giga jednotkách.

IVAN

Toto je dům madam. Já si nevzpomínám, že by vám ho nějak zvlášť, nebo dokonce samostatně, chtěla pronajmout.

PHIL

Ber to tak, že jsme v přesile a nemáš proti nám šanci.

REBECA

Zůstaneme pouze do zítřka, to se tady bude číst závěť. Madam chtěla, abychom ji četli v této místnosti.

KATHLEN

To jsem na to zvědavá.

PHIL

Už zítra z nás budou milionáři, to se mi bude sladce spát.

IVAN

Dobrá tedy, když nebudete tropit vytržnosti, znesvěcovat věci madam a jezdit po zábradlí, jako já, můžete přespat.

(Ivan se otočí zády k publiku. Na zádech a na "sedací části těla" má pruh od toho jak jezdí na zábradlí.)

PHIL

Nu vidíš, Ivane, že se můžeme rozumně dohodnout. Až dostanu své miliony, dám ti za to naoplátku nějaký ten dolar. *(Ocházejí)*

REBECA

Dobrou noc.

IVAN

Ať vás madam straší celou noc. Tak jsem sám.
(Kathlen se ještě vrátí)

IVAN

Nu, ještě ne. Co se dá dělat.

KATHLEN

Já bych vám chtěla dát něco, aby se vám šťastněji spalo.

IVAN

Jako co? *(Kathy se začervená, dá mu rychle pusku na tvář a odběhne.)*

IVAN

No, to si nechám líbit. Sex jsem chtěl vždycky zkusit, že to proběhne tak rychle, to jsem nevěděl. Příště si to musím pořádně vychutnat. No nic, já jdu spát. Dobrou. (*Odejde*)

PHIL

Už zítra to tady bude celý moje. Todle plus ty melouny. Já se těším, až snad ani radostí neusnu. Tohle je lepší než sex. To možná zase ne, protože ten s Kathy.... (*odchází*)

(TMA)

2. OBRAZ

(Ráno)

(Přichází Rebeca)

REBECA

Ani oka jsem nemohla zamhouřit, jak jsem byla napnutá na tu závěť, snad ta částka bude stát za to. Kolik by to tak mohlo celkem dělat?

PHIL

(Přichází) Rozhodně nejde o žádný pakatel, ale myslím si, že mě měla ségra ve větší oblibě, tak bych se nedivil, kdyby odkázala podstatnou část mne.

REBECA

To bych se divila, v životě si pro ní nehnul zbytečně ani prstem. To já jí alespoň poslala kondolenci, když nám zemřela matka.

PHIL

No uvidíme jak to dopadne. Jsme její poslední žijící příbuzní, tak se to nějak rozdělí mezi nás, a k normálnímu životu by mi stačila bohatě i polovina jejího majetku.

REBECA

Buď jak buď. Jak si se vyspal bráško? Chrr, chrrr.

PHIL

Ale, ani se neptej. V hlavě jsem spřádal plány, jak s penězi naložíme a Kathy do toho pořád chrápala.

KATHLEN

Já nikdy nechrápu! Dobré ráno, Rebeco.

REBECA

Dobré ráno.

PHIL

Ale dneska si chrápala a mlaskala ze spaní. Asi se ti něco zdálo, nechci vědět ani co.

KATHLEN

Já nikdy nechrápu, abys věděl. Leda by se mi zdálo něco tobě.

REBECA

Dobrá, považujme to za uzavřené, ať se dnes, v tak slavný den nehádáme.

PHIL

Dneškem počínaje začneme žít nový život.

KATHLEN

Och, já se na něj tak těším.

REBECA

To my všichni.

(Vejde Ivan)

KATHLEN

Dobré ráno, Ivane.

IVAN

(ospale) Dobré ráno, dámy a pane.

KATHLEN

Co je nového?

IVAN

Co je nového? Vše je při starém. Akorát nám začal nový den.

KATHLEN

Opravdu?!

PHIL

Nalil bys mi skleničku brandy, Ivane.

IVAN

Pán bude pít sotvo vyšlo slunce? Musím podotknout, že by se pán mohl zpít do němoty.

PHIL

Chci jen na přípitek. Nejsem žádný alkoholik, ale dnes se po ránu napít musím.

IVAN

Na přípitek by se možná hodil více šampus, máme tady ty nejkvalitnější ročníky. Nedáte si raději ten?

PHIL

Tak jo, co s tebou mám dělat.

REBECA

A závěť Ivane, máte kde?

IVAN

Závěť ? Rýnské, portské, sklep mistr... Závěť prosím nemáme, ale nechcete-li šampus, pak můžu nabídnout různé druhy vín...

REBECA

Chci taky šampus, ale kde je poslední vůle vaší madam?

IVAN

Jó tak, o obchodní záležitosti madam jsem se nikdy nestaral. Zeptejte se jí.

REBECA

Nevím, jestli to odmítáte chápat, nebo jste tak zabeďněný, ale madam je už po smrti.

IVAN

To není možné, to by mi neudělala. Ó, moje milovaná madam.....

PHIL

Přestaň na nás už konečně hrát tu komedii a řekni nám, kde je její závěť!

IVAN

Když mě to tak vzalo.

KATHLEN

Nás také.

PHIL

Kde je závěť?

IVAN

Není tady.

REB a PHIL

Cože?!

IVAN

Není tady!

PHIL

A kde tedy do hajzlu je?

IVAN

Kdybyste si odpustil na mě tak křičet, rozhodně byste se dověděl víc. Měla by přijít poštou.

REBECA

A kdy?

IVAN

Čekám na to každým dnem.

PHIL

Takže jsme tady asi strávili noc zbytečně.

IVAN

Nebojte se do týdne přijde určitě, to chce trpělivost.

PHIL

Ta mi ovšem právě došla.

(OZVE SE ZVONEK)

REBECA

Co to?

IVAN

To bude pošťák, takhle brzo ráno nikdo jiný nechodí. Omluvte mě.

REBECA

Myslíte, že bude mít tu závěť?

IVAN

Jak bych tohle mohl vědět? Dovolte. *(Jde ke dveřím)*

PHIL

Pane bože, ať tu závěť přinesou ještě dnes.

IVAN *(k pošťákovi)* - Buďte pozdraven, pane poštmistr. Co mi nesete? Jo, tohle to. Po tom už vevnitř všichni touží.

PHIL

Bude závěť bude.

REBECA

Na to si musíme připít.

IVAN

Tak se mějte. Zatím. *(Vrátí se dovnitř, kde probíhá přípitek.)*

PHIL

Sem s tím honem!

IVAN

(nese noviny) Věděl jsem, že vás noviny potěší stejně jako ta závěť, člověk potřebuje vědět, co je ve světě nového, a noviny ty vám odpoví na všechny otázky. *(začne si číst noviny)*

REBECA

Kde je, ale ta závěť? Říkal jste tomu pošťákovi, že nás něco potěší.

IVAN

No, ty noviny vás snad nepotěšily? Závěť nepřišla.

KATHLEN

K čemu závěť když máme noviny, hehehe.

PHIL

Kuš!! Jedeme domů.

KATHLEN

Musím upozornit, že nemáme na benzín.

(OZVE SE ZVONEK)

REBECA

Kdo zase otravuje?

IVAN

To nevím, ale nikdo nebyl ohlášen, tedy nebude nikdo ani vpuštěn.

PHIL

Tak se běžte, ksakru, podívat!!

IVAN

Už běžím. "A to jste zase vy! Co jste zapomněl? Ukažte. No na to vevnitř čekají, ti budou koukat. Včera bylo takový dusno, že jo, hrůza. Jen jsem se divil, že nepřišla bouřka. Dneska se taky nějak špatně dýchá. Víte to, že madam měla včera pohřeb. Včera to prý seklo s výčepní v hospodě vzteky. Je to pravda? To se tedy dějí věci. Já ani...

PHIL

K noze!!!

IVAN

Slyšíte, už je po mně scháňka. Musím jít sbohem. *(Vrací se s dopisem)*
Promiňte mi. Já se s pošťákem se vždycky zakecám. Víte, on je hluchoněmý.

REBECA

To je závěť?

IVAN

Ano, předtím mi ji zapomněl předat, ale snad se nic nestalo.

PHIL

Podej mi ji, Ivane.

IVAN

Nemůžu, neboť vám není adresována.

PHIL

A kdo je adresát?

IVAN

Madam.

(Phil mu vytrhne obálku vzteky z ruky)

REBECA

Tak a je to tady.

IVAN

Cože? Jó že umíráte hlady. Připravím tedy něco k snídani.

REBECA

Jak můžete myslet na jídlo, v tuto chvíli?!

IVAN

Máte pravdu, měl bych si držet postavu.

PHIL

Ivane, nalej nám ještě šampaňské.

KATHLEN

Ale to se opiju, zlato.

PHIL

Dneska můžeš.

IVAN

Tady máte, to si dáte.

KATHLEN

Děkuji.

REBECA

Kdo to přečte? Já asi těžko, zapoměla jsem si doma brýle na čtení.

KATHLEN

Já čtu moc trhavě, takže tady zbýváš už jenom ty, Phile a Ivan.

PHIL

Samosebou, že to přečtu já, jak jste jen mohli pochybovat, že ne.

REBECA

Nalejte si taky, ať nejste na suchu.

IVAN

Jak myslíte, ale jestli se z těch bublinek opiju, můžete za to vy. *(nalévá si šampus do svého velkého hrnku)*

PHIL

To si piš, a pojď si sednou mezi nás. Mezi "milionáře".

IVAN

To si nemůžu dovolit, takto vás vyrušovat. Víte já jsem jen sluha a nepřísluší mi sedět s pány u jednoho stolu.

PHIL

Já chci, abys seděl mezi námi.

KATHLEN

Vždyť jsme taky jenom lidi, ne?

REBECA

(šibalsky) My nekoušem.

IVAN

Když já nevím. Neumím se společensky chovat.

PHIL

Přenechám na tebe čtení závěti. *(chce mu závěť podat)*

REBECA

Cože, teda prosím. To nemyslíš vážně. *(vytrhne mu zděšeně závěť z ruky)*

IVAN

(Závěť se dostává k Ivanovi) Opravdu, to já čtu strašně rád. Vždycky jsem předčítal madam něco před spaním. Vlastně jenom když nemohla usnout. Jednou mě za to dokonce pochválila.

KATHLEN

Co řekla?

IVAN

Že než moji četbu poslouchat, to vždy raději usne. To je co?

KATHLEN

Neuvěřitelné.

PHIL

Stejně už mlhavě tuším, co je v závěti napsáno. Pojd', Ivane, přečti nám to, ať to mám potvrzený.

REBECA

Nejdříve přípitek.

PHIL

Na miliony a slávu.

REB, KATHLEN

Na miliony a slávu.

IVAN

Na zdraví.

(vypijí šampus a znovu si sedají. Ivan před jejich hltavými zraky rozlepuje obálku)

IVAN

Tedy začnu. (*čte*) Poslechni vole.....

REBECA

Prosím, co to čtete?

IVAN

Pardon : Poslední vůle madam Valmontové (*pauza*)

PHIL

Proč nečteš?

IVAN

Ted' jsou tady tři vynechaný řádky, ani písmenko na nich, z nich nic nepřečtu.

REBECA

Ach bože.

IVAN

Konečně : (*čte trhavě*) "Já madam Valmontová, ted' když čtete tyto řádky jsem už dávno pod zemí a rozežírají mě červy," och, chudinka madam, ty červy si nezaslouží. Musíme ji jít vykopat.

PHIL

Nevzrušuj se a pokračuj, jinak dostaneš padáka.

IVAN

...červy, jsem se svým právníkem sestavila tuto závěť." To mi z toho vyschlo v krku, brandy by prospělo.

KATHLEN

To tam je taky?

IVAN

Ne, to bylo řečeno za mě.

PHIL

Vždyť si snad ještě ani nezačal, ale jestli pak podáš lepší výkon, tak ti něco přinesu.

IVAN

Byl byste laskav.

PHIL

Ale nečti napřed. Chci u toho sedět, aby mě to neporazilo.

IVAN

To já stejně neumím, číst dopředu. - Zatím nejdojemnější závěť, co jsem měl kdy v ruce.

KATHLEN

Máte více zkušeností se čtením závětí?

IVAN

Ne, toto je moje první. Děkuji. (*Napije se*)

PHIL

Není zač.

IVAN

Jedeme dál. Jelikož jsem za svého života byla bohatá a mocná žena mám toho dost, co můžu svým dědicům odkázat.

REBECA

Super. To jste přečetl bez záseků.

IVAN

To je tím brandy. Vyjmenuji popořadě, koho se bude mé dědictví týkat: samozřejmě, že se to podělí mezi mého bratra Phillipa, sestru Rebecu a švagrovou Kathlen. Něco málo dostane i můj věrný komorník Ivan. Kdo dostane co, ví kníže.

REBECA

Kdo?

IVAN

Ó, pardón. Viz níže.

PHIL

Nezapomněla na nás, to je dobré. Třeba nám to rozdělí na třetiny, to bychom pak se ženou měli dvě a ty jenom jednu.

REBECA

Uvidíme, jak to bude.

IVAN

Jestli jste se báli, že něco odkážu chachacha...

REBECA

Proč se smějete?

IVAN

chari-ta-tiv-ním organizacím, (*pauza, Reb a Phil trnou, Ivan se občerstvuje*) pak jste se báli zbytečně.

REBECA

Všechno bude naše, není to super, bráško.

IVAN

Začneme tedy u Kathlen.

PHIL

Už je to tady.

IVAN

Chtěla bych vás ještě upozornit, to jako madam, abyste vydrželi a přečetli si závět' až do konce. Kathlen to naivní a potřeštěné děvče...

KATHLEN

Takovou chválu si snad ani nezasloužím.

IVAN

...musím podotknout, že bratr si nemohl najít už nic horšího, Kathlen od mě dostane sadu naušnic pro děti, jako malé jsme si s nima dokázaly hrát s Rebecou celé hodiny, vzpomínáš
Reb.

REBECA

Jak se opovažujete mi tykat, Ivane?!

IVAN

Čtu jen co je psáno, to vám tiká madam, a pak že je prý mrtvá.

KATHLEN

Naušnice, nic lepšího jsem si nemohla přát.

PHIL

To jsou ale dětské naušnice!!

KATHLEN

Nevadí, schováme je až budeme mít dítě.

PHIL

Vypadá to, že se to rozdělí mezi nás napůl, ségra, co?

IVAN

A teď k mým sourozencům. Prvně k Rebece. Té svini....

REBECA

Prosím? (*Nedostává se jí slov.*)

IVAN

Té s vynikajícím smyslem....zkazit každou srandu.

Byla si mi sice sestrou, ale moc dobře si se ke mně nechovala. Možná proto, že jsem byla mazlíček svých rodičů a ty ne. No nebudu to rozpitvát. Od doby cos mi přebrala Jamese, jsem tě začala nenávidět a proklínat. A mé kletby byly asi nejspíš vyslyšeny, asi jo když si zůstala starou pannou až do dnes. Ale neboj, to se dá změnit a před smrtí jsem ti odpustila. Odkazuji ti něco, na základě čeho sbalíš koho budeš chtít.

REBECA

Kolik miliónů, rychle čti.

IVAN

Mně to tedy pomáhalo, nevím jak tobě.

REBECA

S milionem sbalím i prezidenta.

IVAN

Odkazují ti všechny svoje...

PHIL

Ne! To není pravda!!

REBECA

Já to tušila, ženy si musejí pomáhat.

IVAN

...všechny svoje romány červené knihovny. Budeš-li se chovat jako jejich hrdinky, jistě někoho najdeš.

PHIL

(směje se)

REBECA

Já tě proklínám, sám ďáběl ať tě za tu drzost v pekle straší.

IVAN

Vidím tvůj úsměv na rtech, ty se neboj, Phile, na tebe jsem nezapomněla. - Musím podotknout, paní Rebeco, že ty knížky člověka opravdu rozpláčou. A madam jich měla stovky, sama je ani všechny nestačila přečíst, chudinka.

PHIL

Rebeco, sama nevíš jak drahocenný poklad si dostala, ale až si to uvědomíš, radostí nebudeš vědět, kde ti hlava stojí.

REBECA

Moc se nesměj, aby ti ségra taky neodkázala, nějakou ptákovinu.

KATHLEN

Teď nevím, co je lepší. Jestli ty náušnice nebo knížky. Pro mě určitě ty náušnice, vždyť čtu nerada. Jen, aby si to Rebeca nechtěla vyměnit.

IVAN

Dovolte, abych pokračoval. Nu, Phillipe, pro tebe mám překvápko i s bonusem. Pokud neseďíš tak si sedni, bude toho víc.

PHIL

Já to tušil už od začátku, byl jsem jistě její tajný favorit.

REBECA

To je nespravedlivé.

IVAN

Tak si držte klobouky, pojedem z kopce. Phillipe, tobě odkazují to tady kolem tebe a všechny ty melouny, co....

PHIL

Jupí, hurá jejej to je paráda. To se mi snad jenom zdá, ne? Štípni mě, Kathy, ať vidím, že nespím. My jsme milionáři a tento dům je náš. Jupí, *(je radostí sám bez sebe)*

REBECA

Todle ti ségra nikdy neodpustím.

KATHLEN

Miláčku, já tě tak miluju.

PHIL

Splatíme všechny dluhy a budeme žít jako ti nahoře, večírky, plesy já tomu nemůžu uvěřit.

IVAN

A já jsem ještě neskončil, kdybyste, prosím, zachovali úctu, už to není dlouhé.

PHIL

Tak to rychle dočti, ať to můžem oslavit. Uvažuji, že tě zaměstnám jako svého dvorního komorníka, Ivane, jestli budeš chtít. Vem to, prosím tě, s tou slastnou větou, víš tak jak ze mě udělala boháče.

KATHLEN

Snad z nás, ne?

IVAN

Stejně jsem ji chtěl přečíst znova, protože ona potom ještě pokračuje, potom co jste mě přerušili. Phillipe, tobě odkazuji to tady kolem tebe a všechny ty melouny, co jsou v ledničce.

PHIL

Cože?!?!

IVAN

Moc se neraduj to vše kolem tebe je právě jen ten stůl, za kterým sedíš, ty čtyři židle si k tomu klidně přibal. Ty melouny jsou jenom dva a už budou nejspíš dost seschlý, kdyžtak je nech Ivanovi.

REBECA

(směje se)

PHIL

Takhle mě doběhnout, smaž se v pekle, babo. Už jsem to měl a teď tohle. Já se snad oddělám.

KATHLEN

Lepší něco nežli nic, miláčku.

PHIL

Ty seš tak naivní....

REBECA

Ségra se na nás všechny vykašlala. (*chystají se k odchodu*)

KATHLEN

Ale říkala přeci, abychom vydželi až do konce, určitě pro nás přichystala milé překvapení. Tak vydržme.

IVAN

Poslední odstavec. Doufám, že jste ještě všichni tady a vlna štěstí s vámi nesešla, to bych byla nerada. Než se s vámi rozloučím, musím ještě poděkovat Ivanovi, jak mi sloužil a za jeho věrnost a oddanost mu odkazuji svoje panství a všechnen svůj majetek, tedy bez toho co už jsem odkázala rodině. Sama nevím, kolik toho, Ivane, dostanete, ale bude toho hodně.

PHIL

Ne, já tomu nevěřím.

REBECA

Takhle zanevřít na vlastní krev.

KATHLEN

Alespoň někoho potěšila, že Ivane.

IVAN

Mějte se pěkně a někdy naschle. S díky se obraťte na Ivana. Vaše madam. Konec. Tak spokojeni. Já ano, jsem teď vlastně bohatý.

PHIL

(*vytrhne mu to z ruky*) Já ti nevěřím, to tam takhle jistě nebylo, ty sis to vymyslel, abys nás okradl.

IVAN

Proč bych to dělal?

PHIL

Tak přeci je to pravda.

REBECA

Todle by mě nenapadlo ani v tom nejstrašnějším snu. Sluha dostane vše a o nás ohne hůl. Jak je ten svět strašně nespravedlivý.

PHIL

Já jdu na vzduch, nebo to se mnou sekne.

KATHLEN

Na procházku jsme si už dlouho nevyšli.

REBECA

Jdu s vámi. Musíme s tím něco podniknout.

(*Odejdou a Ivan zůstává sám*)

IVAN

Madam, děkuji vám. Tohohle bych se nikdy nenadál. Věděl jsem, že mě máte ráda, ale že tolik, to jsem se neodvažoval ani doufat. Co s tím já, ale proboha budu vším dělat? Ale pěkně jste to ukázala tomu vašemu příbuzenstvu. Ti si nic nezasloužili. Mám z nich tak trošku strach, už aby odjeli. Na ten benzín jim klidně přispěju. Sám na ty velké peníze stejně nestačím. Nikoho ale nemám. Vlastně mám, bratra, na toho bych skorem zapomněl. Skočím mu z pošty zavolat, aby co nejdříve přijel. Ano, je sice blázen, ale raději tady budu mít jeho, než ty vaše příbuzné, madam. Odpusťte mi vše, co jsem o vás kdy špatného pronesl. Já to tak nemyslel. Nechám vám vybudovat velký pomník, větší než má paní Svobodová v New Yorku. Lidi musí vědět, jak jste byla hodná. Vida, už se vracejí vaši příbuzní. Rychle nahoru pro nějaké drobné, a pak na poštu, ať Alfréd přijede ještě dnes. *(Odejde)*

(Přichází ostatní)

REBECA

Ivane, jste tady?

PHIL

Vypadá, že to šel asi někam oslavit. No, alespoň se můžeme v klidu domluvit, jak z něj ty prachy dostaneme.

KATHLEN

Požádáme ho tedy o půjčku.

REBECA

To je trapné. Já bych se s ním spíš domluvila, jestli by se s námi nějak nerozdělil. Co sám zmůže s tolika penězi? Ani my všichni dohromady bychom je nebyli s to za život utratit.

PHIL

Bojím se, že madam mu o nás asi namluvila samé nepěkné věci a on se nebude s námi ani za nic chtít podělit, ale zkusit to můžeme tady ho máme. Počkej, Ivane, vrať se.
(přichází Ivan)

IVAN

Co si přejete, pane? Nebo teď vlastně už, Phile, když mám ten majetek, můžeme si přeci již tikat.

PHIL

Samo sebou, chtěl jsem vám to rovněž navrhnout, pane.

IVAN

Pak tedy ujednáno, Ivan.

PHIL

Phil. *(Podají si ruce)* Víte, tedy víš, je to pro mě nezvyk, zdědil jsi po naší sestře pěknou sumičku peněz.

IVAN

Ano, to vím, nechápu jen proč mi to opakuješ. Možná chcete vyjádřit své potěšení nad tím.

(Podává si s ostatními ruce.)

PHIL

To ani ne. Jen jsem vám chtěl oznámit, že těch peněz bude strašně moc.

IVAN

Neříkej, to vím ale ostatně také. Nemáš pro mě nějaké nové zprávy? Jestli ne, tak já na tebe teď nemám čas, Phile. Spěchám.

PHIL

Jen jsem ti chtěl nabídnout, že kdybys měl nějaké přebytečné peníze, tak já bych ti pomohl jak s nimi naložit.

IVAN

Neboj, nebudu potřebovat tvoji pomoc, já si vždy nejlíp poradím sám. Mějte se tady u mně pěkně. *(Odejde)*

PHIL

Ksakru, ksakru, ksakru.

KATHLEN

Ať žije mistr přetvářky Phil Valmont.

REBECA

Tohle ti nějak nevyšlo, bráško, měls na to pustit mě, já bych ho určitě zpracovala.

PHIL

Vy buďte zticha. Jestli něco co nejdřív nevymyslíme, už nikdy se třebas ke svým penížkům nedostaneme.

KATHLEN

Tady už se ale nejedná o naše peníze.

REBECA

Jasně že jsou naše. Patřily rodičům, pak madam...

KATHLEN

...a teď Ivanovi.

PHIL

Ticho. Přemýšlím.

(Pauza)(Phil vstane a chodí nervózně okolo stolu, Kathlen se snaží přemýšlet a vždy když jí něco napadne, tak se nadechne a chce to říci, ale Rebeca ji vždy rázně zadrží.)

PHIL

Měl bych návrh, ale je trošku, no řekl bych až moc radikální a nevím, jestli se mnou budete souhlasit.

KATHLEN

My odsouhlasíme vše, co řekneš, tak sem s tím!

PHIL

Nevím, jestli to můžu říct nahlas. Snad bude lepší, když vám to jen pošeptám.
(*naklání se k Rebece a něco jí šeptá*)

REBECA

To zas tak moc radikální není. Sama jsem o něčem podobném uvažovala.

PHIL

(*naklání se k Kathlen a šeptá jí totéž*)

KATHLEN

(*vyděšeně vykřikne*) Zabít?! Ty bys byl schopen zabít člověka?!...

PHIL

Buď zticha! Tady jde o hodně. Byli jsme tak blízko, a stejně jsme nakonec nezískali nic. A kolik úsilí mě to stálo.

KATHLEN

O jakém úsilí tady mluvíš, vždyť si pro madam opravdu nehnul ani prstem.

PHIL

Netvrdím, že jsem jí z něčím pomáhal.

KATHLEN

Že tys ji taky zabil? Po tomto tvojem návrhu bych se tomu ani nedivila.

PHIL

Ne, nezabil jsem ji. Všechno co dělám, dělám jen pro nás, miláčku.

KATHLEN

Na to já nemám nervy, nechci mít něco společného s vraždou. Nějak mě pobolívá hlava, jdu si nahoru lehnout. (*Odchází*)

PHIL

Doufám, že chápeš o kolik nám jde. Jestli někde jen cekneš, nepřej si mě.

REBECA

Neměl si jí to říkat, ještě z toho budeme mít problém.

PHIL

Neboj, ta nás neprozradí, má ze mě respekt. Co by si pak beze mne počala, pořád mě zaslepeně miluje. To já ji taky, ale nejen ji.

REBECA

Manželské doznání si nech na později, teď jsou před námi důležitější věci na pořadě. Ptám se tedy jak, kdy, kdo a kde?

PHIL

(*nechá si chvíli na rozmyšlenou*) Musí to vypadat věrohodně, aby nebylo poznat, že jde o vraždu. Jed ve víně - to je má nejoblíbenější metoda, jestli chceš tak ho tam nasyp klidně ty, ale jestli se ti to hnusí, pak pro mě to bude hračka.

REBECA

To je tak vzrušující.

PHIL

Tady, dneska večer.

REBECA

Ivan tedy dnes ráno vstal naposledy, jak je mi ho líto. Možná víc než naší sestřičky, když jsme ji takto odsou..

PHIL

(prudce ji přeruší) Nemluv o tom, slíbili jsme si, že se o tom nezmíníme, ani mezi sebou. Je to nebezpečné.

REBECA

Snad je Ivan už poslední.

(ozývá se zpěv Ivana)

PHIL

Pšt. Asi se vrací.

REBECA

A nějak z vesela. No, ať si ten dnešek užije, večer mu to osladíme.

IVAN

(vejde) Á, vy jste tady. Jistě mi pomůžete vyprázdnit tuto láhev. Koupil jsem ji proto, abychom to mohli konečně pořádně oslavit. *(nalévá ostatním, sám pije z láhve)*

REBECA

A kde jste byl, Ivane? Určitě jste si nevyšel jen kvůli té láhvi?

IVAN

V té láhvi je nejlepší ročník bourbounu tady v okrese. Ale máte pravdu. Byl jsem na poště...

REBECA

Sepsat závěť?

IVAN

Ne, tu zatím nepotřebuji. Jsem zdravý jako řípa, jen se na mě podívejte.

REBECA

Ale madam byla také zdráva jak říp....

PHIL

(strčí do ní) Na poště jste jistě dával vědět svým příbuzným, co vás to postihlo za štěstí.

IVAN

Ano, Phile, přesně tak. Volal jsem svému bratru Alfrédovi, aby se přijel podívat. Jestli chytne vlak, bude tady ještě dnes.

PHIL

(stranou) Ksakru.

IVAN

Jak dlouho tady hodláte ještě zůstat, víte, bratr se moc neumí společensky chovat.

REBECA

Ještě bychom tady chtěli přečkat dnešní noc a odjet zítra ráno.

IVAN

Jak je libo, ale chtěl bych vás požádat, aby jste se bratru moc nesmáli. On totiž není zcela normální, ale je to má krev a rád bych mu pomohl.

PHIL

Ale beze všeho, Ivane. Nemusíš se vůbec ničeho bát.

IVAN

Já věděl, že si budeme rozumět. - Kde je vůbec Kathy?

REBECA

Zkouší si nahoře ty náušnice. Chahaha...

PHIL -Rozbolela ji hlava, a tak si šla lehnout. Určitě si s tebou připije někdy později.

REBECA

Třebas zítra.Chahaha.*(Phil do ní šťouchne)*

IVAN

Pak s ní si tedy připiji až zítra, ale na ten bourboun mám chuť už dnes. Pijte, co kdo snese. Na to, jak madam byla štědrá. Ještě z hrobu dělá dobré skutky.

PHIL

Na madam a také na tebe, Ivane.

REBECA

A na naše večerní překvápko.

(vypijí sklenky)

PHIL

Když se nebudeš zlobit, tak mi tě teď opustíme. Musíme si s Reb něco vyřídit ve městě.

IVAN

Ale co když se zlobit budu?

PHIL

Pak odejdeme tak jako tak.

IVAN

Přeji vám šťastné pořízení.

REBECA

O to se neboj, my koupíme něco co tě....(*Phil ji táhne ke dveřím.*)

IVAN

Já tady tu oslavu zatím dotáhnu do konce.(*odejdou*) A pak se mrknu za Kathy. Třeba mi dá jako večer, uvidíme. Jen abych od ní ale něco nechytl. Pro jistotu si vezmu aspirin.
(*Zapije prášek bourbonem*)

Není nad bezpečný sex. Sám tomu nevěřím, tomu vy asi nebudete tedy věřit vůbec, ale nejspíš jsem se do ní zamiloval. Ale pochopte mojí situaci, celý život jsem nemohl bez dovolení madam nikoho ani pozdravit, a teď jsem se najednou úplně sám, nezávisle na něčím příkazu, zamiloval. Ještě že madam zemřela. Fuj, co to říkám, aby mi huba za to upadla. No co, jen jsem uvažoval nahlas. Nic se neděje. Jdu za ní. Tedy za Kathy.(*chce odejít, ale vejde Kat*)

IVAN

Ach, já o vlku a přiběhnou kozy.(*naznačí jisté proporce jejího těla*)

KATHLEN

Jak to myslíte, Ivane? Ale také jsem ráda, že vás vidím. Máme dnes krásně, co?

IVAN

Ano, ale večer bylo líp.

KATHLEN

(*začervená se*) Ale, to byla maličkost.

IVAN

Víte, až do včerejška jsem byl paník a najednou...

KATHLEN

(*klesne na zem*) Och ne, vy a Rebeca?!(*Pláče*) Co jste na ní viděl, vždyť je to ohyzda.

IVAN

Já také nic s Rebecou neměl, sice po mně nějak jela, ale ...

KATHLEN

(*vyskočí*) A kdo tedy, zašel jste si do města a tam? Tady už totiž není žádná jiná žena, která by vám dala.

IVAN

Netvrdím...

KATHLEN

...pak to tedy nebyla žena, vy jste měl něco s mým mužem.(*Klesne*)

IVAN

Proč mě tady nenechá nikdo domluvit? Netvrdím, že jsem opustil dům, a šlo samozřejmě o ženu.

KATHLEN

A kdo vám tedy dal. (*vstává*)

IVAN

Vy, Kathlen.

KATHLEN

Cože, já. Kdy, jak? Já si nic nepamatuji. (*Prohlíží se*)

IVAN

Vím, pro vás je to dost diskriminující. Nebudu vás tím déle zatěžovat, ale nikdy jsem se necítil lépe. Měl jsem pocit, jako by se ve mně všechno zvedlo, a pak zase najednou kleslo. Raději už o tom pomlčím, jen aby se to nedozvěděl Phil, ten by mě jistě zabil.

KATHLEN

Ale on vás zabije.

IVAN

Prosím?

KAT -Tedy chce se o to pokusit.

IVAN

On nás odhalil! Toho jsem se bál.

KATHLEN

To ne, chce dostat k těm milionům, i zabít mu není cizí. Málem bych vám to zapoměla říct. A ještě něco, Rebeca mu s tím pomáhá.

IVAN

To on to sám nezvládá a to si říká chlap. Ale to mění celou moji situaci a musím rychle něco vymyslet. Víte ještě nějaké podrobnosti? Jako jak, čím a kdy?

KATHLEN

Ano, jistě. Myslím, že dnes k večeru vám nalejí otrávené víno. Dávejte si pozor.

IVAN

Odkud to proboha všechno víte?

KATHLEN

Poslouchala jsem za dveřma.

IVAN

Ale...ale to se nedělá, takhle získané informace nejsou čestné a já co by bývalý skaut si musím svou čest uchovat. Musím to, co jste mi řekla, rychle zapomenout.

KATHLEN

Ale ...

IVAN

Je mi líto, ale nemůžu pro vás už nic víc udělat.

KATHLEN

Dávejte si pozor, ti dva jsou jako satanovy děti, nevím jestli byla taková i madam...

IVAN

Ne, ta byla zase ježibaba. Víte dnes by měl přijet můj bratr, kdybych tady nebyl mohla byste mu vyřídit, ať za mnou zajde do hospody. Jinam on totiž sotva trefí.

KATHLEN

Ano, řeknu mu to. Teď mě rozbolela ta hlava opravdu, to mám z toho jak Philipkovi lžu. *(Políbí ho)* Jdu si lehnout, jestli se vám to hodí pojdte se mnou, můžeme si hrát na doktory. Čekám vás.*(Odchází)*

IVAN

Hmmm. Hmmm, to je lahoda, hmmm. Jen abychom neměli děťátko. Pro jistotu *(vezme si další prášek)*. Co koukáte, madam, sama jste to tak také dělala. Jsem to pozoroval klíčovou dírkou, ale nikdy jsem nevydržel do konce, ať jsem trénoval jak jsem trénoval. Zpovídat se ale nechci. Co to ještě říkala, abych šel hrát na doktory. To si mě jistě asi s někým spletla, neboť já nemám lékařský diplom, ale možná si ho nechám udělat. *(Odchází)* Á, málem bych zapomněl, chtějí mě zabít. Ale to jim překazím. Já se nenechám. Pro jistotu si skočím něco vyřídit do města, jako třeba závěť. Odkážu vše Alfrédovi. Ti budou mít vztek, jak je doběhnu. Ti budou koukat.*(odchází)*

- PŘESTÁVKA -

3. OBRAZ

(Po kolenou se připlazí Alfréd, Ivanův bratr. Má na zádech batoh, a je dosti unavený celodenním trmácením.)

ALFRÉD

Ahoj, já jsem Alfréd, časově shodný bratr Ivana. Volal, že potřebuje pomoci s nějakými melouny, tak jsem tady. O zahradničení toho sice moc nevím, ale to snad všechno naučím. Víte, bratr je na mě tak hodný, strčil by pro mě i to... ruku do ohně. Jednou mi řekl, ty muj malej bráško, já tě mám rád. Nejhezčí věta co jsem kdy slyšel. *(pauza)* Řikaj o mně sice, že jsem blázen, ale já si to nemyslím a Ivča taky ne. Proto si mě zavolal poté co mu zemřela manželka, nebo co to s tou madam vlastně měl. Musím se ho na to přeptat, bude potřebovat jistě náhradu. A tu mu poskytnu, já Alfréd První Veliký, z boží vůle král a velký opičák Alfréd z rodu opů. *(Bije se do hrudi)*

KATHLEN

(Zývaje přichází) Co to je zase za řev? Jakoby nějaká opice, že by si Phil trochu přihnul? Ten nemá nikdy dost. Jé, vás neznám. Kdo jste?

ALFRÉD

Och, jaká čest, s vámi se setkat, skláním vám poklonu.*(Sehne se a zůstane ležet.)*

KATHLEN

Prosím vás co to děláte? Haló, vstaňte.*(třese s ním až se opět postaví na kolena)*
No to je dost. Kdo jste?

ALFRÉD

Taková spanilost, ó,.. (*chce složit poklonu, ale Kathlen ho zadrží*)

KATHLEN

Já jsem Kathlen Valmontová a vy?

ALFRÉD

Já jsem Přišel, alfrédoval jsem na pozvání bratra Ivana.

KATHLEN

Trochu jste to popletl, ale chápu. Jmenujete se Alfréd a přišel jste na Ivanovo pozvání.
Ach, Ivan je pravý muž.

ALFRÉD

Já taky nejsem žádná baba.

KATHLEN

O tom nepochybují. Proč stále klečíte a chodíte po kolenou?

ALFRÉD

A proč vy pořád stojíte a chodíte tak divně, jako vostatní. To přeci není normální.

KATHLEN

No jo, máte pravdu. (*Klekne si také*)

ALFRÉD

Že je to hned lepší? Nevím, proč to napadlo zatím jenom mě? Až co nevidět zemřu, vezmu si tento největší objev v historii vědy do hrobu.

KATHLEN

Vy jen tak nezemřete.

ALFRÉD

Každýmu to jednou odzvoní. Byl bych rád, kdybyste v tomto pokračovala.

KATHLEN

Ale bezevšeho.

ALFRÉD

Má to totiž svoje nezanedbatelné výhody. Neprochodíte například za celý život ani jedny boty, potom se v této pozici drží lépe rovnováha. Jen do schodů se chodí špatně.

KATHLEN

Chápu. Budeme takhle spolu tedy chodit.

ALFRÉD

NE! To ne, já s vámi nemůžu chodit. To nemyslíte vážně, to jste mě urazila v té nejvyšší míře. To vám nezapomenu. To, to to je vrchol.

KATHLEN

Och, je mi líto, já jsem to ale takhle nemyslela.

ALFRÉD

Ale prd. Snažila jste se mě zbalit a na to já jsem háklivej. Jednou mě zabalili do krabice a od té doby mám klausofobii.

KATHLEN

Bratr jako bratr. Co nadělám?

ALFRÉD

No, ještě abyste se tady to tento. Kde je Ivan?

KATHLEN

Jestli hledáte Ivana, tak ten tady není.

ALFRÉD

A kde se nachází jeho ostatky?

KATHLEN

Prosím? On je přeci ještě živ, zabít ho chtějí až k večeru. Naštval mě, že za mnou nepřišel, tak už mu nebudu pomáhat.

ALFRÉD

Kde je?

KATHLEN

Neřeknu, mám na něj vztek.

ALFRÉD

Není-li tady, pak může být jedině v hospodě, že.

KATHLEN

Jak jste to uhodl?

ALFRÉD

(pomalu odchází po kolenou z bytu) Děkuji, nashledanou.

KATHLEN

Šťastnou cestu a neodřete si kolena. Já musím jít spát, abych měla aliby až dojde k vraždě. A hele, kdo to tady jde.

(Přicházejí radostně Phil a Rebeca)

REBECA

A je to doma.

PHIL

Kathlen, je tady Ivan?

KATHLEN

Ne ten tady bohužel není. Šel do města.

REBECA

No, alespoň mu tady stihneme připravit to překvapení.

PHIL

Nevarovala si ho, doufám?

KATHLEN

Ne, jak bych mohla. Ty jsi mi bližší, drahoušku (*Políbí ho*) Jdu si lehnout s vraždou nechci mít stejně nic společného. (*Odchází*)(*stranou*) To by ses divil jak je Ivan dokonale o té věci zpraven. Jestli není blbej, tak už jsem nepřijde. (*Zajde*)

REBECA

Vidím, že nám nestojí už nic v cestě.

PHIL

Ivan rád oslavuje, přimícháme tedy do tohoto rýnského trochu jedu, rychlenatáhnožky, tak, přesně tak, víc ani míň, přesně akorát. A nikdo nic nepozná.

REBECA

Až Ivan. chachachacha. Ten se ani nebude stačit divit, jak to s ním sekne. Jen, aby se napil.

PHIL

Žádný strach, ten až to uvidí na stole, tak to bude chtít vyžahnout na ex. Nevím, jestli to stihne. Můžeme se vsadit. Pro teď bych neměl lepší nápad než se schovat a ze skrytu jeho počínání a dožívání pozorovat.

REBECA

Lepší divadlo jsme si nemohli přát. (*Schovají se*)(*Chvilku pauza*)

(Přichází Ivan beze slov, pouze s různými pantonomickými výrazy. Dojde ke stolu, kde je otrávené rýnské.)

IVAN

Trochu už jsem pil, ale člověk není nikdy, jak praví jedno staré dánské přísloví, opit dost. (*vezme láhev, odzátkuje ji a začne ho do sebe nalívat. Ale najednou mu začne být úzko. Odkládá láhev, chytá se za srdce a ve smrtelných křečích skonává. Na to vystupují ze svého úkrytu Phil a Rebeca. Phil naleje do skleniček brandy, dojdou nad mrtvolu a nad ní si připijí*)

PHIL

Na miliony, ségra.

REBECA

Na miliony, brácha.

(ťuknou si a do nastáleho ticha se ozve hrom a....)

MADAM

Tohle jste dělat neměli.

PHIL

Proboha, ne, to byla ...

REBECA

Ma-madam.

(Rebeca a Phil stojí celý zkoprnělý, a třesou se strachy)

MADAM

Co koukáte, vy vrazi? Děláte, jako byste se báli, ale máte teda proč, chachacha.

REBECA

To není možné, vždyť jsme ji přeci .... ne, já tomu nevěřím.

MADAM

Veř nebo nevěř sestřičko, já jsem se vrátila, abych vás potrestala.

(Madam zmizí. Ticho)

4. OBRAZ

REBECA

(ustrášeně) Ségra, si ještě tady? *(Ticho)* Já se bojím!

PHIL

(nevěřičně) To, to byla naše sestra, nebo alespoň její duch.

REBECA

Že se nám to jen zdálo?!

PHIL

Doufám, ale stejně odsud musíme vypadnout co nejdříve. *(Na to se Rebeca rozeběhne ke dveřím)*

PHIL

Počkej, nejdřív se musíme zbavit tohohle. Pomoz mi! *(Chopí se Ivana)*

REBECA

Ale potom rychle pryč, tady nehodlám zůstat ani o minutu déle než je nutné. *(Chytne Ivana za nohy)*

PHIL

Před Kathlen raději nic z toho, co jsme udělali, ani o madam neříkejme. Třebas se nám to opravdu je zdálo.

(Odtahují Ivana, když jsou pryč vchází Kathlen)

KATHLEN

To je divné že tady takhle večer nikdo není. Venku se všichni čerti žení, až se tady sama bojím.

(Chce si nalít otrávené víno)

MADAM

Kathlen, *(Kat znejistí)* Kathlen.

KATHLEN

Fuj. Co to bylo?

MADAM

Nic se neboj, já jsem jen duch.

KATHLEN

Duch?! Ne, já na duchy nevěřím, nevěřím, nevěřím. *(Ujišťuje sama sebe)* Nebojím se tě, nebojím. Ó bože, jak já se tě duchu bojím. Běž pryč!

MADAM

Nic se neboj, já jsem hodný duch.

KATHLEN

O. K., a čím?

MADAM

No, já jsem přeci tvoje švagrová, madam Valmontová. Hoj, tys mě nepoznala? To se ti ani nedivím.

(Madam zmizí)

KATHLEN

To je stejně celý nesmysl, duchové nejsou. *(přichází Phil a Reb)*

PHIL

To se ví, že ne, drahoušku *(Kat se ho lekne)*

REBECA

Začni balit, jede se domů a rychle.

KATHLEN

Ale teď nemůžeme, je tady přeci madam...*(podívá se tam kde madam stála)* Kde je?... Madam, Madam!

REBECA

Zase výplod tvé pestré fantazie, madam je přeci mrtvá.

KATHLEN

Před chvílkou tady stála. Přesně tady. *(Ukáže na místo, kde stojí Reb, ta uskočí.)*

REBECA

Je to s tebou vážnější, než jsme si mysleli. Zítra si zajdeš k doktorovi.

PHIL

Nejpozději za půl hodiny jedeme.

KATHLEN

Myslela jsem, že tady přespíme.....

ALFRÉD

(Ode dveří) Toto venku pěkně chčije,
já jsem ale v teplíčku,
to se mi to slastně žije,
uvaříme kašičku.

(Alfréd přichází vzpřímeně, v kabátě a čepici)

PHIL

Kdo je ksakru tohle?

REBECA

To bude ten dement.

ALFRÉD

Na to by se zase pěkně rýmoval cement. Ivan mrtev venku leží,
Alfréd k vám teď s písni běží.

KATHLEN

Ahoj Alfréde, cos to říkal o Ivanovi?

ALFRÉD

Ivan mrtev venku le.....

REBECA

Je to cvok na druhou, drahá.

KATHLEN

Tak vy jste ho zabili. Vy jste ale, ani nechci říct co jste, jak je to sprostý.

ALFRÉD

Ten kdo zemřel, mrtev je,
ten kdo žije, zle mu je.
Toto jako bota sice tlačí,
ale pro ně tady to snad stačí.

PHIL

Udělejte si u nás hačí.

ALFRÉD

Jsem tu jenom na otočku,
ještě hlídám jednu kočku,
co sem přes plot přeskočila
do klubka se zatočila.

Mám pro vás špatné zprávy,
nedostanete ani kousek z mastné krávy.

REBECA

Nemá ten člověk horečku?

ALFRÉD

To víš že ne, ty blbečku.

A teď hloupé věci rychle stranou,
okrad' jsem ty, co jiným kradou.

KATHLEN

Mluvíš na nás v hádankách.

ALFRÉD

Vy odejdete v náramkách.

Musím vám však povědět, že jste zase chudáci.

Brat mi ve mi vepsal do závěti, že jsem boháč, nuzáci. (*Mává s kopií závěti*)

PHIL

To ne, to už nemůže být pravda!

ALFRÉD

A prý že s vámi není sranda.

Myslel jste to dobře, jistě,
zkuste štěstí někdy příště.

REBECA

My ti ale nevěříme, si přeci blázen.

ALFRÉD

Cítí se snad někdo zrazen?

O tom je už každý zpraven,
že já blázen, blázen je však každý tady,
vy máte navrch i jiné vady.
Mám však na to potvrzení...

PHIL

Na blázna, či miliony? (*s rozkoší trhá závět'*)

ALFRÉD

Na obojí, libo-li,

to závěti je kopie,
ne že ji snad nekalostí, někdo poblíje.
Pardón,
to byl žargón.

KATHLEN

Jste skvělý, možná lepší než Ivan.

ALFRÉD

Ať jsem Ivan nebo Alf,

hrajú si to všechno sám.

PHIL

(*Čte závěť*) Ono je to všechno jeho.

ALFRÉD

Tváříš se jak slepý střevo.

REBECA

Ivan a Madam tedy zemřeli nadarmo?!

ALFRÉD

No nic není zadarmo.

MADAM

Zlatíčko, ale já jsem tady,
umírám už zlostí hlady,
veršů už mám ale dosti,
přelámu vám všechny kosti.

PHIL

Jak to? My vás přeci .....

MADAM

Zabili? (*Reb a Phil přikyvuji, Madam se směje*) Asi ale špatně, když tady s vámi stojím.

REBECA

Ale my.. Tedy jak to?

MADAM

Proč bych měla umírat, když jsem ještě nechtěla, o tom, co jste pro mě nachystali, čtu v každém desátém románu červené knihovny. To byla slabina vašeho plánu.

ALFRÉD

Ma-ma-ma-ma-ma-dam.

KAT -To je Alfréd, Ivanovo bratr.

ALFRÉD

Ne-ne-ne-ne...

MADAM

Hm. Ahoj. Víc neřekneš?

ALFRÉD

Ma-ma-ma....

MADAM

To by stačilo.

REBECA

Co to, že žijete?

KATHLEN

Problém, co?

MADAM

Jak bylo jednoduché, se hned potom, co tady Phil tak čenichal, dovtípit, co se na mě chystá.

REBECA

Ty si tak neschopný, no to bude tou tvou modrou knížkou. Vojna ti chybí.

MADAM

A jak si to chtěla provést ty, Reb, to bych teda od tebe čekala víc, ale mně to nevadí.

KATHLEN

A jak vás zabili? Teda jako, chichichi...

MADAM

Chtěli mě utopit ve vaně, když jsem se koupala, ale já měla připravenou pod hladinou **kyslíkovou masku**. Ani se na mě po těch deseti minutách nepodívali, jestli mi nedochází vzduch. S korunorem jsem se domluvila skrz peníze, samozřejmě. Prohlásil mě za mrtvou, seč jsem žila.

KATHLEN

To mě by taky neutopili, já umím plavat. A Ivan to celou dobu věděl?

ALFRÉD

Já-já-já bych něco rád řekl.

MADAM

Ne, pro něj jsem byla mrtvá jako pro vás.

KATHLEN

A jaký to mělo účel, ta vaše jako smrt?

MADAM

Chtěla jsem vidět, jak a kdo mě má rád a došla jsem k závěru, že většina lidí mě nenávidí - kvůli penězům samozřejmě, to je metla lidstva.

ALFRÉD

Ma-madam. Já jsem ...

KATHLEN

To je Alfréd, Ivanovo bratr.

MADAM

Já vím, Ivan je mrtev.

ALFRÉD

Ne-ne...

MADAM

Netušila jsem, že se odhodláte k další vraždě. To, co jste provedli mně, jsem vám odpustila. V

úkrytu jsem se vašemu počínání smála, ale když jste to provedli Ivanovi, musela jsem se zjevit. Za jeho smrt ponese te následky. Budete ho následovat. (*Vytáhne zbraň*)

PHIL

No tak, sestřič. Byl to jenom sluha, takových jsou tisíce.

MADAM

Ivan nebyl jen můj sluha, ale byl to můj..., co bych ti to říkala, nevěděl si to celý život, tak se to nikdy nedovíš. Řekni své poslední přání, Philippe.

PHIL

Já...

KATHLEN

Než to madam stiskne, jako že jí v tom nebudu samozřejmě bránit, musím se ti doznat, že jsme s Ivanem něco měli. Byl v tom lepší než ty, drahý.

ALFRÉD

Ne, to si mu neměla říkat. Vyslechnete snad i mě...

MADAM

Na to teď není čas. Ještě se bavíš s pitomcem.

ALFRÉD

Já nejsem ale ....

PHIL

Mlč a neskuhrej! Já umřu, ne ty!

ALFRÉD

Já už jsem vlastně ale umřel. Tedy jako.

REBECA

Je to fakt blázen. No tak to zmáčkni, chci zemřít dokud mi nestekl make-up, od toho jak se potím.

MADAM

Jak chcete. Nebudu vás více trápit. (*chce zmáčknout spoušť*)

ALFRÉD

Stop! nestřílejte. Vždyť oni přeci nikoho nezabili, když vy žijete....

MADAM

Ale zabili mi Ivana, mého pravého a jediného....

ALFRÉD

Můžu zaručit, že Ivan žije.

MADAM

Těmahle zraky jsem ho viděla umírat, a pak i mrtvého.

PHIL a REBECA

My také.

KATHLEN

Ivan tedy žije, to je super.

MADAM

Jak by mohl žít? Bylo by to sice fajn, ale je to nemožné. Držme za něj minutu ticha. *(Kat to nevydrží)*

KATHLEN

Kde je? V nebi nebo v pekle?

ALFRÉD

Bude mě tady někdo konečně poslouchat?! Ivan bude živý, dokud já budu živý. *(Pausa)* Já jsem Ivan.

OSTATNÍ - Co?

ALFRÉD

Já jsem Ivan.

MADAM

To je absurdní.

KATHLEN

Ivan přeci nebyl blázen.

PHIL

Já tomu přestávám rozumět.

ALFRÉD

(Strhává ze se sebe přestrojení) Počkejte, jen co se odmódím, pak bude jasno. Ale kdyžtak si mě vyzkoušejte, madam. Zeptejte se mě na něco, co věděl jen Ivan a vy.

MADAM

Dobrá, ale jestli lžeš, půjdeš do pekla s nimi. Nábojů mám dost, to se neboj.

ALFRÉD

Já nemám proč se bát, madam Valmontová, jako vy jsem přežil svou smrt.

MADAM

Řekni mi vše, co o mně víš. Úplně vše, rozumíš?

ALFRÉD

Ano, tak tedy, měříte .... cm, vážíte .. kg, v pase máte ... cm, v bocích ... cm, přes prsa .... cm, obvod hlavy ..cm IQ atakdale. *(místo čísel něco v podivném jazyku mumlá, naznačuje míry rukama a dělá přitom úšklebky. Madam ho pozná až podle čáry na zádech...)*

MADAM

Ach, Ivane. Stačí. Jsi to ty. *(obejmou se)*

IVAN

Madam, madam, madam, já jsem tak šťastný, konečně zase spolu.

MADAM

To to ale trvalo, příště si musíme dát vědět, že žijeme.

IVAN

Ano, příště bych to nerad prožíval znovu.

REBECA

No rozumíš teď něčemu, Phile?

PHIL

Ne, sem z toho celý paf.

KATHLEN

Madam, půjčte mi taky Ivana. No, Ivane já jsem věděla, že máte tuhý kořínek. *(chce ho políbit)*

IVAN

Před lidma raději ne.

PHIL

(vztekle) Máte pravdu, někomu tady by to mohlo vadit.

KATHLEN

Já si to myslela, že žádný Alfréd vlastně neexistuje, a ten muž jak se tady plazil odpoledne si byl ty, Ivane, že jo?

IVAN

To byl Alfréd.

KATHLEN

Vždyť já to věděla už od začátku.*(Chce ho políbit)*

IVAN

Když kouká Phil tak raději ne, jo?

KATHLEN

Tak jo, nebo ne?

IVAN

Teď jo, nekouká

PHIL

Koho jsme vlastně zabili?

MADAM

Asi Alfréda. Ale neradujte se, trestu neujdete stejně, Ivan ho měl šíleně rád, i když ho k němu, když o tom uvažuji zpětně, nic nepoutalo.

PHIL

Hej, co to děláš s mojí ženou?!!

IVAN

Musím říct, že jsme v sobě našli jakés takés zalíbení.

KATHLEN

No, je lepší milenec než ty, Phile.

PHIL

Já už tě fakt zabiju, Ivane. Todle ti nedovolím.

IVAN

Moc se nezlobte. Půjdete na pár let do vězení za podvody a takhle alespoň víte, kdo vám bude v době vaší nepřítomnosti pečovat o ženu.

KATHLEN

To je co, Phile, tak pohov.

PHIL

Já...

MADAM

Víte, mám pro vás ještě jednu radostnou zprávu, Ivane. Slíbila jsem sice našim rodičům, že to nikdy neprozradím a celý svůj život jsem to držela v tajnosti, ale teď nastal okamžik, kdy je to nutné říct. A myslím, že to celé situaci jediné prospěje.

PHIL

Co to zase bude? *(sedá si k Rebece)*

REBECA

Klid brácha, možná se nás chystá připravit na to, že přijde máma s babičkou.

IVAN

To by mě zajímalo, jestli mě to zase tak šokuje.

MADAM

Myslím že ano, nechcete si raději sednout?

IVAN

Ne, když jsem takhle vzrušen, tak to máte vlastně jako s tamtím. Taky nevydržím sedět a musím stát. Tak ven s tím, paní má.

MADAM

Potom, co to řeknu, nebudu tvá paní ani trošku.

IVAN

Ať je pravda jakákoliv, nebylo by vhodné uchovávat další tajemství.

KATHLEN

To jsem na to celá napjatá.

MADAM

Možná bych, ale stejně měla být raději zticha.

PHIL

Už to řekni, ať můžu konečně rozbít držku tomu pitomečkovi, co se tam miliskuje s mojí ženou.

MADAM

Není to tvoje žena, Phile. (*Ticho*)

PHIL

Co to? To už je extrém, to se ti vůbec nepovedlo. Máme přeci svatební smlouvu.

MADAM

A ta je napsaná na jméno?

PHIL

Phillip Valmont a Kathleen (*přemýšlí*) .Morrisnová.

MADAM

No, a ty nejsi Philip Valmont, v důsledku čehož nejsi můj bratr, ani její muž.

PHIL

To už není možný. Říct to někdo jiný, než vy madam, tak tomu nevěřím. A kdo vlastně jsem?

MADAM

To se ještě dnes dozvíš.

IVAN

Phil už není její muž?

MADAM

Tak, tak.

IVAN

Ty jsi volná, Kat, chápeš to, založíme rodinu, dům, dítě,.....(*Při každém slově jí dává pusy*)

MADAM

Promiňte, že vám ruším vysílání. Kathy už není volná.

IVAN

Prosím? To zase nějak nechápu já. To mi půjčte zbraň, ať se můžu zasebevraždit.
(*bere si zbraň a hledá místo, kam by se střelil, nakonec si ji strčí do pusy.*)

KATHLEN

Jé, vždyť já jsem si nikoho jiného než tamhle Phila nebrala.

MADAM

Ale jste ve svazku s nositelem jména Phillip Valmont.

IVAN

(něco zahuhlá)

REBECA

Co?

IVAN

Ten je beztak mrtev, tady bejvalej Phil mu určitě v kojeneckém ústavu otrávil mlíko, a pak se za něj vydával.

MADAM

Omyl, Phil žije. A je mezi námi. *(všechny zraky se stočí na Ivana)*

IVAN

Snad ne já? Ne, to je nemožné.

MADAM

Věřte tomu, je to pravda pravdoucí, jakože žiju.

KATHLEN

O tom ale ještě pochybuju.

IVAN

Já teda nestačím koukat. To není možné.

MADAM

Ano je to tak, ty si Phillip Valmont, ten jediný a pravý.

PHIL

No, já čumím.

IVAN

Před chvilkou byla moje paní mrtvá, teď žije. Já miloval tuto ženu, byla jeho, hop sem hop tam a je moje.

KATHLEN

Ty si tedy Phil, Ivane. Já to věděla už od začátku. Já tě tak hrozně miluju, Phile.

IVAN

I já tebe, jsme svoji už roky a ještě jsme neprožili svojí svatební noc.

KATHLEN

To se změní.

IVAN

To se musí změnit. Jak se to stalo? Ta záměna myslím.

MADAM

Víš, jak bych ti to řekla, no prostě ten pták, co roznáší děti, si spletl adresy.

KATHLEN

Ti ptáci už dneska nic nezvládnou, ten Philovo byl taky na dvě věci.

IVAN

Já byl vždy obhájce toho, že už to je zastaralá metoda, která by potřebovala zmodernizovat. Mohli by ty děti začít posílat třeba na dobírku, s možností vrátit jste-li nespokojení. Madam, tedy teď má sestro, Phil, tedy teď Ivan, byl vlastně bratr Alfréda, zesnulého Alfréda?

MADAM

Tak jest.

PHIL

Já tedy vlastně zabil svého bratra.

MADAM

Před časem bys bez výčitek zabil sestru a teď tě to s tím Alfrédem tak bere?

PHIL

Sestru jsem měl ještě jednu, ale bratra teď nemám žádného. Nemá pro mě cenu dále žít. Zabil jsem bratra. Nemám ženu. *(Vrhá se po otráveném víně)*

IVAN

Počkejte! Zadržte! Ještě něco zůstalo nevysvětleno....Pozdě. *(Phil pije, ale nic se neděje, diví se a přihne si ještě jednou.)*

REBECA

Co to? *(Hledá něco po kapsách)*

PHIL

Já mám asi dost tuhej kořínek, už mám bejt dávno mrtvej.

REBECA

No jo, já jsem to popletla. Tady je ten jed. *(Ukáže totožnou lahvičku)*

IVAN

A co jste tam tedy nalili?

REBECA

To byla moje ranní moč. *(Phil vyprskne)*

MADAM

A jaktože to s Alfrédem tak věrohodně seklo? Snad tedy taky žije?

IVAN

Ne, bohužel ne. Když jsem se s ním v hospodě sešel, řekl mi, že je vážně nemocen, a že ještě dnes umře. Kdybych tohle nevěděl, určitě bych ho sem přestrojeného za sebe neposlal, i kdybych věděl, že to není můj bratr. Ale to se mi nabídlo samo. Chtěli mrtvého Ivana, a tak jsem z Alfréda udělal Ivana, řekl mu, co má udělat a poslal ho sem. Nikdo ten rozdíl nepoznal, ani vy madam.

PHIL

Ale on zemřel hned, jak se napil.

IVAN

Nejspíš souhra náhod, která mé kamufláži přišla vhod. Divím se, že sem stačil dojít, měl strašné bolesti. Bůh ho věčně opatruj. Amen.

MADAM

Bratře, intriky máme v krvi oba.

IVAN

Já to mám taky z těch románů. Tady není totiž nic jiného na čtení.

MADAM

Tak to tedy dopadlo nakonec dobře, vše je rozřešeno a...

IVAN

Kdepak, podívejte se na Rebecu, jak je smutná z toho, že je sama, když vidí nás, jak jsme s Kathy šťastní, vid' drahoušku. A podívejte jak to zlomilo vašeho dřívějšího bratra. Oba jsou volní. To by šlo dát dohromady.

MADAM

Máš pravdu, Ivane, můžu ti tak říkat? Je to lepší než Phile, to rozhodně. Ale potom co nám provedli?

IVAN

Taky si svoje vytrpěli, a pravda mohla vyjít konečně najevo, díky nim. Odpusťme jim, ať je vidět, že Valmontovi mají skautskou čest.

KATHLEN

Ano, ať je vidět, že jsme lepší než oni.

MADAM

Ať je tedy po vašem, já také nerada trestám.

IVAN

Hej vy dva, nechcete si podat ruku, dát si pusu? Vidím na vás, že jste potom celý žhaví.

REBECA

To ano, ale to by byl přeci in.....

MADAM

Ted' už právě ne.

(Reb a Phil se na sebe podívají a pak radostně vyskočí a obejmou se)

PHIL

Konečně spolu.

REBECA

Konečně můžem.

IVAN

Ale co vy madam? jediná jste zůstala sama.

MADAM

Já jsem ráda že mám vás, budeme si tady konečně žít všichni pospolu, jako rodina a já mám pro vás ještě spoustu překvapení. Reb, vzpomínáš si na naši tetu, jo? Tak to nebyla naše teta, ale naše maminka. Gerta, naše domnělá matka, byla vlastně naše babička. A abych nezapomněla, tetička Berta je vlastně od narození strejda Bert.

K O N E C

Autor:

Václav Roman

telefon: 602 591 260

email: day@seznam.cz

web: <http://www.vaclavroman.cz>